

Journal of Education Studies

Volume 43
Issue 1 January - March 2015

Article 11

1-1-2015

มุมมอง เรียง

มีงขวัญ ศิริโชค

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/educujournal>

 Part of the [Education Commons](#)

Recommended Citation

ศิริโชค, มีงขวัญ (2015) "มุมมอง เรียง," *Journal of Education Studies*: Vol. 43: Iss. 1, Article 11.
Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/educujournal/vol43/iss1/11>

This Article is brought to you for free and open access by Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Journal of Education Studies by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

มุมห้องเรียน

Take Peek at a Classroom Corner

มิ่งขวัญ ศิริโชติ

เมื่อลูกไม่มีการบ้าน

When your kids don't have homework

วันหนึ่งหลังจากการประชุมผู้ปกครอง (ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4) เสร็จแล้วก็มีคำถามที่ครูเปิดโอกาสให้ท่านผู้ปกครองซักถามเพื่อเป็นการดูแลนักเรียนร่วมกัน ซึ่งก็มีคำถามมากมาย แต่มีคำถามที่ติดอันดับสูงสุดของการถามคือ ทำไมลูกไม่มีการบ้านกลับไปทำคะ คุณครูเล็กให้การบ้านแล้วใช่ไหม ลูกบอกครูให้ทำแบบฝึกหัดในชั่วโมงจึงไม่มีการบ้านแล้ว เคยเห็นมีข่าวว่าทางกระทรวงศึกษาธิการให้คำสั่งการบ้านนักเรียนจริงไหมคะ อยากเห็นลูกนั่งทำการบ้านมากกว่าเล่นโทรศัพท์มือถือ คุณครูช่วยให้การบ้านน้อยนะลูกจะได้สนใจการเรียนมากกว่านี้ ฯลฯ สรุปใจความได้ว่าผู้ปกครองทุกท่านอยากให้ทางโรงเรียนมีการบ้าน อยากทราบว่ามีการบ้านอะไรบ้างในแต่ละวัน ซึ่งเมื่อขึ้นชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายครูจะให้ให้นักเรียนรับผิดชอบตนเองด้วยการบันทึกการบ้านว่าจะส่งเรื่องอะไร เมื่อไร และจัดการส่งเมื่อถึงเวลาที่กำหนด เพราะนักเรียนโตแล้วสามารถรับผิดชอบตนเองได้แล้ว ดังนั้น ในส่วนนี้จึงไม่มีการย้่านักเรียน แต่ผู้ปกครองหลายๆ ท่านยังติดภาพว่าลูกต้องนั่งทำการบ้านเมื่อกลับถึงบ้าน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556) ความหมายของคำว่า การบ้าน หมายถึง งานที่ครูกำหนดให้นักเรียนไปทำที่บ้าน สอดคล้องกับวีระ ไทยพาณิชย์ (อ้างถึงในไกรวิชัย, 2556) กล่าวว่า การบ้าน คืองานชนิดใดชนิดหนึ่งที่สัมพันธ์กับกิจกรรมในชั้นเรียนที่ปฏิบัติหรือกระทำนอกโรงเรียน จุดมุ่งหมายสำคัญก็เพื่อให้นักเรียนมีโอกาสฝึกปฏิบัติและเพิ่มพูนสิ่งที่ทำในชั้นเรียน โดยให้ความหมายของการให้การบ้าน หมายถึง กลวิธีที่ครูใช้ในการดำเนินในกิจกรรมการเรียนการสอนโดยมอบหมายงานที่สัมพันธ์กับกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน แต่ครูกำหนดให้นักเรียนไปทำการบ้านที่บ้านหรือนอกเวลากิจกรรมการเรียนการสอนปกติเพื่อให้นักเรียนมีความรู้และทักษะในสิ่งที่เรียนมากขึ้น ดังนั้น ครูประจำชั้นจึงได้ให้นักเรียนทุกคนมีสมุดจดการบ้าน โดยในแต่ละวันนักเรียนต้องเรียนอย่างน้อย 6 ชั่วโมงต่อวัน แต่ละวิชามีการบ้านอะไรบ้างหัวหน้าห้องจะจดสรุปให้เพื่อนๆ บนกระดานในห้องเรียนทุกวัน และให้ผู้ปกครองลงนามรับทราบทุกวันซึ่งก็ได้ผลน่าพอใจในระดับหนึ่งเท่านั้น เนื่องจากยังมีนักเรียนอีกหลายคนที่ไม่นำสมุดจดการบ้านไปให้ผู้ปกครองดู โดยมีข้ออ้างหลายอย่าง เช่น

คุณพ่อคุณแม่กลับตึก ผู้ปกครองไปต่างจังหวัด ฯลฯ จึงไม่ได้ลงนามรับทราบการบ้าน ซึ่งผู้ปกครองหลายท่านค่อนข้างพอใจที่ได้รับทราบว่าลูกมีการบ้านอะไรบ้าง โดยมีบันทึกเพิ่มเติมต่อท้ายการลงนามอยู่บ่อยๆ ดังนั้นการแก้ปัญหาครั้งนี้ถือว่าอยู่ในระดับเป็นที่น่าพอใจประมาณร้อยละ 80 เหตุการณ์ต่างๆ เป็นไปตามปกติ และในหนึ่งสัปดาห์ครูก็ให้หัวหน้าห้องสรุปการบ้านตลอดทั้งสัปดาห์ด้วย ครูผู้สอนรายวิชาค่อนข้างพอใจที่นักเรียนทำการบ้านส่ง เพราะผู้ปกครองเข้มงวดลูกได้เพราะมีสมุดบันทึกการบ้านให้ดู แต่เมื่อระยะเวลาผ่านไปนานๆ เข้า นักเรียนเริ่มเบื่อกับระบบนี้ ชี้แจงจุดบันทึก มักถ่ายรูปลงในโทรศัพท์มือถือแทนการจดบันทึก ตามยุคสมัยที่เปลี่ยนไปการบันทึกใส่สมุดจดการบ้านกลายเป็นเรื่องเสียเวลา นักเรียนคิดว่าการถ่ายภาพเรื่องราวที่ต้องจดจำสามารถทำได้เร็ว ผลลัพธ์ของข้อมูลตรงตามที่ต้องการเหมือนกัน แต่สิ่งที่ตามมาคือผู้ปกครองไม่สามารถตรวจสอบได้ นักเรียนรับรู้เพียงฝ่ายเดียว ผู้ปกครองเริ่มอึดอัดและนักเรียนชอบมาลอกการบ้านเพื่อนๆ มากกว่านั่งทำคนเดียวที่บ้าน หรือบางครั้งทำด้วยกันกับเพื่อนที่โรงเรียนสนุกกว่า

ดังนั้นเมื่อหมดไปอีกหนึ่งภาคเรียน ก็ต้องมีการประชุมผู้ปกครองอีกครั้งเพื่อให้มารับผลการเรียนของภาคเรียนที่ 1 โดยในส่วนของครูต้องคำนึงถึงความพร้อมของนักเรียนด้วยเหมือนกัน จากการศึกษาของ สุปราณี จิราณรงค์ (2551) กล่าวว่าในการตรวจผลงานของนักเรียนไม่ว่าจะเป็นแบบฝึกหัด ใบงาน รายงานหรือข้อสอบนั้นครูไม่ควรคำนึงเพียงแค่ความถูกต้อง ผ่านหรือไม่ผ่าน แต่ครูควรตรวจเพื่อประเมิน แก้ไข และปรับปรุงดังนี้ 1) ตรวจเพื่อประเมินการเรียนของนักเรียนว่านักเรียนมีความเข้าใจมากน้อยเพียงใดทำไมถึงทำแบบฝึกหัด ใบงาน รายงานไม่ได้ เพราะนักเรียนอาจจะอ่านแล้วไม่เข้าใจภาษาที่ครูใช้ไม่มีความชัดเจน ทำให้นักเรียนสับสนได้ หรือเนื้อหาที่ให้นักเรียนทำเกินบทเรียนที่กำหนด 2) ตรวจเพื่อประเมินการสอนของครู ว่าการสอนของครูมีปัญหาอย่างไร เพราะครูบางท่านเรียนเก่งแต่อาจมีปัญหาในการถ่ายทอด หรือบางท่านคิดเอาเองว่านักเรียนเข้าใจดีแล้วเพราะนั่งเงียบทั้งห้อง 3) เมื่อได้ข้อมูลจากการประเมินแล้ว ครูควรนำข้อมูลนั้นมาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขโดยพิจารณาตั้งแต่การสอนของครู วิธีสื่อความรู้ให้นักเรียนเข้าใจ ภาษาที่ครูใช้ วิธีการถามโดยพิจารณาตั้งแต่การสอนของครู หรือเนื้อหาที่อาจมากเกินไปมาตรฐานการเรียนรู้ในชั้นนั้นๆ 4) หลังจากครูประเมินและปรับปรุงแก้ไขแล้ว ครูจะต้องพัฒนาการจัดเตรียมการเรียนการสอนให้ดีขึ้นเพื่อให้เกิดการเรียนการสอนผลดีทั้งนักเรียนและครู สรุปได้ว่า ครูต้องตรวจการบ้านที่มอบหมายให้นักเรียนทำ ให้การเสริมแรง และอธิบายให้นักเรียนเข้าใจในข้อที่นักเรียนทำผิดจนกระทั่งนักเรียนสามารถทำได้ด้วยตนเอง และครูควรนำข้อมูลที่ได้จากการตรวจการบ้านมาพิจารณาในการปรับปรุงเทคนิคและวิธีการสอน และรวมถึงสื่อที่ครูใช้อีกด้วย

คราวนี้ปัญหาเดิมที่ลูกไม่บอกว่ามีการบ้านอะไรบ้าง เริ่มเกิดขึ้นอีกครั้ง ผู้ปกครองพูดในทิศทางเดียวกันว่า นักเรียนไม่เอาสมุดบันทึกการบ้านมาให้ดูเหมือนเดิม

ด้วยความทันสมัยสมกับการเตรียมนักเรียนเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 จริงๆ ผู้ปกครองท่านหนึ่งได้ขอหมายเลขโทรศัพท์ของผู้ปกครองทุกท่านในชั้นเรียน รวมทั้งหมายเลขโทรศัพท์ของครูประจำชั้นด้วย เพื่อจัดทำ ไลน์กลุ่มผู้ปกครองของห้องเรียน ดังนั้น ทุกคนจึงสามารถมีช่องทางสื่อสารกันได้ รับรู้เรื่องราวกิจกรรมต่างๆ ของห้องเรียนและโรงเรียนได้ด้วยกัน ซึ่งครูดิฉันนี่คือโอกาสที่เราจะสามารถสื่อสารกับผู้ปกครองได้ ในขณะเดียวกันนักเรียนในห้องเรียนก็ได้จัดทำ ไลน์กลุ่มด้วยเช่นกัน แต่ครูก็ไม่ได้เข้าร่วมกลุ่มเนื่องจากปล่อยให้เขาเป็นอิสระ อยากรู้ด้วยภาษาวัยรุ่นของเขาก็ตามสะดวก แต่ครูได้มอบหมายให้หัวหน้าห้องเป็นตัวแทนการสื่อสารของครูสู่ นักเรียนและเขาก็เป็นตัวแทนการสื่อสารของเพื่อนๆ ถึงครู ดังนั้น ครูจึงได้มอบหมายให้เขาบันทึกการบ้านของทุกวันแล้วส่งให้ครูทางไลน์ แล้วครูก็นำข้อความนั้นแจ้งทางไลน์กลุ่มของผู้ปกครอง เป็นวิธีที่ทุกคนพอใจผู้ปกครองได้ทราบทุกวัน เปิดอ่านทุกคน เพราะตอนนี้ทุกท่านคงใช้ Smart Phone กันแล้ว ซึ่งสอดคล้องกับ มิลเลอร์ (อ้างถึงในโกรวิชัย, 2556) วิเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการให้การบ้านแก่นักเรียนสรุปได้ว่า ครูควรปฏิบัติดังนี้ 1) ให้การบ้านที่มีคุณค่าและสอดคล้องกับความสนใจและความต้องการของนักเรียน 2) ครูต้องแน่ใจว่าการบ้านที่ให้นั้นมีความยากง่ายที่เหมาะสม 3) ครูต้องอธิบายแนวทางการทำการบ้านให้เข้าใจและตัวอย่างประกอบชัดเจน 4) ครูต้องอุทิศเวลาในการตอบคำถามแก่นักเรียน 5) ตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับงานที่มอบหมาย 6) ครูให้การบ้านที่หลากหลายและให้โอกาสแก่นักเรียนในการเลือกทำ 7) ให้พ่อแม่หรือผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการให้คำแนะนำ 8) ครูต้องคอยให้ความช่วยเหลือและให้ผลป้อนกลับแก่นักเรียนในการทำงานที่มอบหมาย โดยเฉพาะในข้อที่กล่าวว่าให้พ่อแม่หรือผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการให้คำแนะนำเป็นสิ่งที่ถูกต้องที่สุดเพราะเป็นการร่วมมือร่วมใจระหว่างครู ผู้ปกครองและโรงเรียน ในการช่วยดูแลลูกเพื่อส่งผลให้เป็นคนที่มีคุณภาพ รู้จักการรับผิดชอบตนเองและสังคมในภายภาคหน้าต่อไป ในส่วนของ คูเปอร์ (อ้างถึงในโกรวิชัย, 2556) กล่าวว่าผลกระทบของการบ้านที่มีต่อความสำเร็จในการเรียนของเด็กกว่า ในเด็กเล็กนั้น การบ้านไม่ส่งผลที่แตกต่างกันมากนัก ระหว่างเด็กที่ทำการบ้าน และเด็กที่ได้รับวิธีการอื่นทดแทน แต่นักเรียนในระดับชั้นสูงขึ้นไป การบ้านสามารถสร้างผลกระทบที่แตกต่างอย่างเห็นได้ชัด และหากนำเอาองค์ประกอบในด้านค่าใช้จ่ายของการบ้านมาเปรียบเทียบกับวิธีการอื่นๆ แล้วพบว่า การบ้านนั้นเป็นสิ่งที่วิธีการอื่นไม่สามารถเทียบเท่าได้เลย นอกจากนี้ การบ้านยังได้ส่งผลในเชิงบวกต่อเด็ก เมื่อก้าวสู่ การเป็นนักเรียนในชั้นสูงขึ้นไป สำหรับเด็กที่มีขีดจำกัดในด้านการเรียน การบ้านยังเป็นสิ่งที่มีประโยชน์อย่างยิ่ง

ในภาพรวมแล้วจะเห็นได้ว่าการที่มีไลน์กลุ่มผู้ปกครองของชั้นเรียนมีการสื่อสารส่ง การบ้านจากหัวหน้าห้องทุกวัน สร้างความพึงพอใจแก่ผู้ปกครองทุกท่านเป็นอย่างมากอยู่ในระดับ คุณภาพดีเยี่ยม ร้อยละ 100 และท่านจะได้ช่วยดูแลลูกอีกทางหนึ่งเป็นการสนับสนุนทาง การศึกษาโดยมีเป้าหมายที่ชัดเจนขึ้น ปิดท้ายกันด้วยความสุขทั้งลูกและผู้ปกครอง เป็นการสร้างความสัมพันธ์อีกทางหนึ่งของครอบครัว

เอกสารอ้างอิง

ไกรวิชญ์. (2556). *ทักษะและการจัดการเรียนรู้ 3*. สืบค้นวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2558, จาก http://kraiwit3.blogspot.com/p/blog-page_22.html.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542*. กรุงเทพมหานคร: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.

สุปราณี จิราณรงค์. (2551). *ครูประจำชั้นมืออาชีพ*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

ผู้เขียน

นางมิ่งขวัญ คิริโชติ ครูวิทยฐานะเชี่ยวชาญ โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เตรียมอุดมศึกษา น้อมเกล้า กรุงเทพมหานคร 10240 อีเมล: mingkwan24@hotmail.com